

Timiditas. Si minùs audes, timidus eris, cui

— — — — *Mavors*
Ventosa in lingua, pedibusq, fugacibus istis
Semper erit. XI. Æn.

Vid. Aristoteles II. Nic. 7.

Autoχρησία.

Th. 48. Ad hoc vitium meritò refert *αυτοχρησιαν* Aristot.
Nic. III. cap. 7. in fin. Mortem obire, inquit, fugientem inopiam,
vel amorem, vel molestum quid, fortis non est, sed potius timidi.
Nam laboriosa fugere, nec quia honestum est, id facere, sed ne malum
habeas, mollitia est.

Defensa.

Th. 49. Mascula verè atqve animosa Stoicorum disci-
plina magni hanc fecit mortem. Inde Seneca Ep. 58. Si inuile
ministerium est corpus, quid nì oporteat educere animam laborantem?
Et fortasse paulò antè, quàm debet, faciendum est, ne cum fieri debeat,
facere non possis. Ratio enim, quæ sapientibus pro necessitate est, eos
ad hoc consilium impellit, Plin. L. I. Epist. 12. Ex hoc capite eidem
Plinio Corellius Rufus, Silius, & plures alii aliis laudati.

Reiecta.

Th. 50. Sed mentiri potest hoc mortis genus aliquando
fortitudinem domesticam, nunquam bellicam. Hostes e-
nim potius fugit, quàm aggreditur aut sustinet. De hac au-
tem sola hic solliciti sumus. Pluribus igitur de eo non agemus.
Verissimum tamen & planè Christianum est contra omnem
αυτοχρησιαν illud Pythagoræ: Haud licitum esse, Imperatoris i. e.
Dei injussu de presidio & statione vitæ discedere.

HUIC SOLI SIT
LAUS ET GLORIA.

COROL-